

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5CdoR/1/2023
Identifikačné číslo spisu:	1522205085
Dátum vydania rozhodnutia:	27.04.2023
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Bajánková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2023:1522205085.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky vo veci starostlivosti o maloletého M. M., narodeného XX. V. XXXX, N., O. XXXX/XX, zastúpeného kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, Vázovova 7/A, dieťa matky O. V. Z., narodenej X. T. XXXX, N., O. XXXX/XX, zastúpenej advokátskou kanceláriou Blaňár & Partner s.r.o., Bratislava, Gunduličova 4, IČO: 36 866 784 a otca M. M., narodeného XX. O. XXXX, N., Č. XXXX/X, zastúpeného advokátskou kanceláriou Advokátska kancelária Zuzana Papšíková, s.r.o., Bratislava, Jágeho 8, IČO: 36 800 040, o nariadenie neodkladného opatrenia, vedenej na Okresnom súde Bratislava V pod sp. zn. 69P/82/2022, o dovolaní matky proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave zo 7. novembra 2022 sp. zn. 11CoP/326/2022 takto

rozhodol:

Dovolanie z a m i e t a.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Návrhom doručeným súdu dňa 15.08.2022 sa matka maloletého dieťaťa domáha nariadenia neodkladného opatrenia, ktorým by súd upravil styk otca s maloletým M. tak, že otec nie je oprávnený stýkať sa s maloletým. Matka súčasne navrhla, aby súd pozastavil účinnosť rozsudku Okresného súdu Bratislava V č. k. 20P/246/2017-1020 zo dňa 17.06.2019 a účinnosť rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 11CoP/360/2019-1618 zo dňa 31.08.2021 v časti výrokov o styku otca s maloletým.

2. Okresný súd Bratislava V rozhodol uznesením 69P/82/2022 zo dňa 25. augusta 2022 tak, že návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol. Výrokom II. žiadnemu z účastníkov náhradu trov konania nepriznal.

2.1. V odôvodnení rozhodnutia v bode 17. uviedol, že v konaní starostlivosti o maloleté dieťa pri nariadení neodkladného opatrenia je teda súd v záujme maloletého dieťaťa povinný starostlivo uvážiť, či sú pre také opatrenie splnené všetky zákonné podmienky. Neodkladné opatrenie súd preto vydá vtedy, ak má osvedčené, že riešenie situácie maloletého dieťaťa neznesie odklad, t. j., keď je priamo ohrozená jeho výživa alebo keď musí byť okamžite vyňatý z doterajšieho výchovného prostredia, prípadne, ak ide o iné dôležité záujmy. V záujme zamedzenia zneužitia tohto procesného inštitútu je možné uplatniť ho len

výnimočne, a to iba v prípadoch riadneho osvedčenia stavu bezodkladnej potreby úpravy pomerov. Jediným kritériom pre vyslovenie zákazu styku rodiča s dieťaťom je aktuálna nevyhnutnosť takéhoto opatrenia a záujem dieťaťa, z ktorého táto nevyhnutnosť vyplýva. Zákaz styku je výnimočným riešením a závažným zásahom do výkonu rodičovských práv a povinností, ktorý môže byť odôvodnený len okolnosťami na strane dieťaťa, pričom tieto musia byť natoľko závažné, že ochrana záujmu dieťaťa vyvolá potrebu obmedziť výkon rodičovských práv.

2.2. Súd dospel k záveru, že návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia nie je dôvodný a tento v celom rozsahu zamietol. Vychádzajúc zo skutkových okolností v čase rozhodovania súdu o neodkladnom opatrení, nebolo možné prijať záver, že je osvedčená potreba bezodkladnej úpravy pomerov k maloletému dieťaťu v znení navrhnutom matkou v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, t. j. v zákaze styku otca s maloletým Jurajom. Rodičia maloletého dieťaťa nie sú manželia, maloletý žije v spoločnej domácnosti s matkou, ktorej bol právoplatne zverený do osobnej starostlivosti. Otec má v zmysle právoplatných a vykonateľných súdnych rozhodnutí upravený bežný styk s maloletým a osobitne aj styk počas prázdnin. Rozsah styku bol upravený s ohľadom na najlepší záujem maloletého a v snahe zamedziť vzájomnému odcudzeniu a vytvoriť možnosť pre rozvíjanie ich vzťahov. Matka okrem množstva skutkových tvrdení (z ktorých veľká väčšina už bola vyhodnocovaná pred rozhodnutím o úprave styku otca s maloletým M. v konaniach vo veci samej) žiadnym spôsobom neosvedčila bezprostredné ohrozenie maloletého dieťaťa, ktoré by vyžadovalo okamžitý zásah súdu v podobe zákazu styku s otcom.

2.3. Rovnako neboli vo vzťahu k maloletému dieťaťu zo strany súdu zaznamenané žiadne hlásenia o zlom zaobchádzaní s maloletým počas doby, keď je s otcom a jeho priateľkou, resp. správy zo školy alebo od detskej lekárky o podozrení na týranie a bitie zo strany otca, aj napriek tomu, že matka vo svojom návrhu uviedla, že tvrdenia maloletého o bití zo strany otca boli zachytené už v odbornom vyjadrení zo dňa 30.03.2020. Matka v tomto štádiu konania okrem skutkových tvrdení, ktoré nekorešpondujú s výsledkami doposiaľ vykonávaného dokazovania v konaniach vo veci samej, žiadnym spôsobom tieto tvrdenia neosvedčila aspoň do takej miery, ktorá by bez rozumných pochybností odôvodňovala možnú pravdepodobnosť týrania, resp. bitia maloletého v domácnosti otca a možnú pravdepodobnosť tvrdenia o tom, že maloleté dieťa má problém tráviť čas s otcom z dôvodu opakovaných fyzických útokov. Pri takto zadefinovanom skutkovom stave, kedy má otec aktuálne kontakt s maloletým zabezpečený právoplatným a vykonateľným súdnym rozhodnutím a súd nezistil žiadny dôvod, pre ktorý by mal tento styk zakázať, nakoľko matka neosvedčila dôvodnosť svojho návrhu a zároveň nevznikla potreba nariadenia neodkladného opatrenia v zmysle ňou podaného návrhu, súd jej návrh zamietol.

3. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal odvolanie právny zástupca matky maloletého dieťaťa. Krajský súd v Bratislave rozhodol uznesením 11CoP/326/2022-80 zo dňa 7. novembra 2022 tak, že uznesenie súdu prvej inštancie potvrdil a žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

3.1. K námietkam matky o arbitrárnom a svojvoľnom rozhodnutí súdu prvej inštancie odvolací súd zdôraznil, že odvolaním matky napadnuté rozhodnutie nebolo rozhodnutím vo veci samej, keďže pre závažnosť matkou navrhovaného zásahu do rodičovských práv otca nemôže konzumovať vec samu, nemožno ním dosiahnuť trvalú úpravu pomerov a v prípade vyhovenia návrhu matky by musel súd aj bez návrhu začať konanie o zákaze styku otca s maloletým. Uvedené znamená, že formálne náležitosti prijatého rozhodnutia je nutné posudzovať v intenciách ust. § 236 CSP, v nadväznosti na ktoré sa jedná o jednoduchšiu formu procesného rozhodovania súdu, obsahujúce zjednodušené formálne a obsahové náležitosti rozhodnutia, ktoré však v tomto prípade musí dať odpovede na základné otázky týkajúce sa rozhodovania o osobitnej procesnej forme návrhu účastníka (návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia).

3.2. Odvolací súd po preskúmaní rozhodnutia súdu prvej inštancie, ako aj konania, ktoré mu predchádzalo, následne dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je zákonné, pre jeho rozhodnutie boli splnené všetky predpoklady a na záveroch, ku ktorým dospel, sa nič nezmenilo ani v štádiu odvolacieho konania. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, na ktoré plne odkazuje (§ 387 ods. 2 CSP). V odôvodnení uznesenia odvolací súd opätovne zdôraznil podmienky, splnenie ktorých sa vyžaduje na nariadenie neodkladného opatrenia. Odvolací súd

aj po žiadanom predložení audiovizuálneho záznamu z pohovoru s maloletým dieťaťom, vykonaným Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v Bratislave na žiadosť matky dňa 05.10.2022 a oboznámení sa s ním mal za to, že v tomto konaní neboli splnené zákonné podmienky na nariadenie matkou navrhnutého neodkladného opatrenia, znamenajúceho zákaz styku otca s maloletým dieťaťom. Keďže maloleté dieťa si v priebehu pohovoru jednoznačne neželalo, aby boli rodičia oboznámení s obsahom pohovoru (dieťa najprv uviedlo, že si neželá oboznámenie rodičov s obsahom pohovoru, následne zneistelo a pripustilo možnosť „možno mama môže“), odvolací súd v tomto rozhodnutí pracoval len so zásadnými zisteniami, ktoré vyplynuli z výsluchu dieťaťa, majúci podstatný význam pre rozhodnutie súdu v posudzovanej veci a uzatvoril, že ani výsluchom maloletého dieťaťa neboli v miere pravdepodobnosti osvedčené skutočnosti tvrdené matkou o psychickom a fyzickom násilí otca na maloletom dieťati. Pre úvahu súdu bolo rozhodujúce vystupovanie maloletého dieťaťa, ktoré na jednej strane dokázalo samostatne a primerane popísať spôsob trávenia letnej dovolenky a aktivity s matkou, na strane druhej sa k tráveniu času s otcom nepostavilo jednoznačne negatívne, avšak každú aktivitu vykonávanú otcom hodnotilo z istého dôvodu negatívne (prechádzky - nudím sa, kúpalisko Rosnička - studená voda, chodenie na huby - nechutia mi). Prejav maloletého a ním popisovaný spôsob, ktorým mu má otec údajne ubližovať, navyše vzbudzuje oprávnené pochybnosti o objektívnosti tvrdení dieťaťa vo veku 7 rokov, smerujú aj k novej úvahe o ovplyvňovaní postoja dieťaťa k otcovi matkou a tieto by mali byť pre súd starostlivosti o maloleté dieťa vážnym signálom pre jeho okamžitú intervenciu v otázke sanácie vzťahu medzi otcom a synom, ale aj sanácie vzájomného vzťahu medzi rodičmi a nutnosti ich vedenia k rešpektovaniu úlohy druhého rodiča v živote dieťaťa. Vyhodnotiac uvedené vo vzájomnej súvislosti s prejavom maloletého, ktorý v priebehu pohovoru jednoznačne úplne neodmietol styk s otcom a aj pripustil niektoré činnosti, ktoré s ním môže robiť (bazén) a súčasne aj v kontexte ostatných okolností vyplývajúcich z doterajšej rozhodovacej činnosti súdov, odvolací súd dospel k záveru, že ani v čase rozhodovania odvolacieho súdu nie sú v miere, ktorá by bez rozumných pochybností osvedčovala tvrdenia matky, osvedčené relevantné skutočnosti, dôsledkom ktorých by bola úvaha o splnení zákonných predpokladov pre okamžité vylúčenie otca zo styku s maloletým dieťaťom a takéhoto okamžitého zásahu do rodinného života otca. Na základe uvedeného odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 2 CSP ako vecne a právne správne potvrdil.

3.3. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 52 a §58 CMP.

4. Proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č. k. 11CoP/326/2022-80 zo dňa 07.11.2022 podal dovolanie právny zástupca matky maloletého dieťaťa.

4.1. Dovolateľka odôvodnila dovolanie ust. § 420 písm. f) CSP, teda, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil matke a maloletému dieťaťu, aby uskutočňovali im patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

4.2. Matka v súlade s ust. § 64 CMP v odvolacom konaní navrhla, aby KS v Bratislave rozhodol o nariadení neodkladného opatrenia tak, že styk otca s maloletým ponechá na vôli maloletého a pozastaví účinnosť aktuálne platných rozsudkov v časti styku otca s maloletým v prípade, ak neuzná za vhodné zakázať styk otca s maloletým. Matka teda naformulovala dva petit: primárny petit spočívajúci v rozhodnutí o zákaze styku otca s maloletým a eventúálny petit pre prípad, že by KS BA primárnemu petitu nevyhovelo, spočívajúci v ponechaní styku otca s maloletým na vôli a rozhodnutí maloletého. KS BA sa otázke ponechania styku otca s maloletým na vôli maloletého vôbec nevenoval, nepostupoval v súlade so zásadou celého vyčerpania predmetu konania. Podľa dovolateľky je procesne neakceptovateľné, aby o niektorej časti návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia nebolo rozhodnuté.

4.3. Dovolateľka uviedla, že v konaní nebolo preukázané, že by odmietanie styku maloletého s otcom bolo spôsobené zámerným nevhodným ovplyvňovaním maloletého zo strany matky. Podľa dovolateľky bolo zrejmé, že odmietanie otca maloletým je spôsobené nevhodným zaobchádzaním zo strany otca, ktoré spočíva okrem iného v bitkách, ktoré maloletý od otca dostáva. Spochybnila spôsob hodnotenia znaleckého posudku vypracovaného A. V. G., A., podľa ktorého maloletý je vo veku, kedy už vie prejaviť svoj názor a nebolo by rozumné autoritatívne donútiť maloletého k stretávaniu sa s otcom. Za súčasného stavu je podľa názoru dovolateľky v záujme maloletého, aby rozhodnutie, či, kedy a kde sa stretne s otcom, bolo ponechané výlučne na jeho vôli v súlade s jeho vnútorným cítením.

4.4. Záverom dovolateľka žiadala dovolací súd, aby napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

5. K dovolaniu sa vyjadril právny zástupca otca maloletého. Podľa otca maloletého neexistuje dôvod, pre ktorý matka dovolanie podala, keďže petit nebol podľa dovolateľa naformulovaný ako eventuálny. Matka v dovolaní odlišuje, keď by súd zakázal výslovne stretávanie otca so synom a pokiaľ by odložil účinnosť rozhodnutia, ktorým je stretávanie nastavené. Je fakt, že sa jedná o inak formulované petity, ale výsledok je identický - otec sa nebude môcť stretávať s maloletým, lebo aj obmedzenie účinnosti rozhodnutí, kde je stretávanie súdom nastavené, znamená, že stretávanie nebude upravené, t. j. vo výsledku otec nemá právo určené a nevie sa ho domáhať. Dovolateľ uviedol, že v prípade odloženia účinnosti by stretávanie ostalo na vôli maloletého, považoval za potrebné podotknúť, že sa stretávanie otca s maloletým za posledných 5 rokov trvania sporov nikdy neuskutočňovalo podľa právoplatných a vykonateľných rozhodnutí súdov, pretože matka ich nebola ochotná v celosti akceptovať a neumožňovala otcovi stretávanie podľa vydaných rozhodnutí. Je teda veľmi nepravdepodobné, že by sa realizovalo akékoľvek stretávanie otca s maloletým, pokiaľ by súd odložil účinnosť rozhodnutí. V tejto súvislosti otec uviedol, že aktuálne nebol so synom od leta 2022.

Rozhodnutie odvolacieho súdu považoval otec za náležité a dostatočne odôvodnené a dovolaciemu súdu navrhol dovolanie matky ako nedôvodné zamietnuť. Záverom otec navrhol priznať mu náhradu trov dovolacieho konania, a to najmä z dôvodu, že matka podáva na súdy opakované podania, vo veľmi krátkych odstupoch, pričom jej konanie už začína byť šikanóznym výkonom práva.

6. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie bolo podané včas (§ 424 CSP), a to oprávneným subjektom (§ 427 CSP), zastúpeným podľa § 429 ods. 1 CSP, skúmal, či sú splnené aj ďalšie podmienky dovolacieho konania a predpoklady prípustnosti, pričom zistil, že dovolanie je potrebné zamietnuť.

7. Dovolací súd je dovolacími dôvodmi viazaný (§ 440 CSP). Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytýkaná v dovolaní (porovnaj § 428 CSP). Pokiaľ nemá dovolanie vykazovať nedostatky, ktoré v konečnom dôsledku vedú k jeho odmietnutiu podľa § 447 písm. f) CSP, je (procesnou) povinnosťou dovolateľa vysvetliť v dovolaní, z čoho vyvodzuje prípustnosť dovolania a označiť v dovolaní náležitým spôsobom dovolací dôvod (§ 420 alebo § 421 CSP v spojení s § 431 ods. 1 CSP a § 432 ods. 1 CSP). V dôsledku spomenutej viazanosti dovolací súd neprejednáva dovolanie nad rozsah, ktorý dovolateľ vymedzil v dovolaní uplatneným dovolacím dôvodom.

8. Dovolateľka uplatnila dovolací dôvod podľa § 420 písm. f) CSP, v zmysle ktorého je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

9. Dovolanie prípustné podľa § 420 CSP možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

10. Prípustnosť dovolania podľa ust. § 420 písm. f) CSP (súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces) dovolateľka vyvodzovala zo skutočnosti, že nebolo rozhodnuté o časti navrhovaného petitu, ktorý formulovala ako eventuálny. Dovolateľka ďalej polemizovala s výsledkami vykonaného dokazovania a závermi, ktoré si súdy nižšieho stupňa spravili z predloženého znaleckého posudku.

11. V súlade s ust. § 64 CMP je zmena návrhu na začatie konania v odvolacom konaní prípustná. Civilný

mimosporový poriadok upravuje zmenu návrhu na začatie konania len čiastočne v § 28, preto je potrebné vychádzať aj z § 139 a nasl. CSP. Zmena návrhu má význam v konaniach, ktoré môžu začať na návrh. Len v týchto konaniach je súd totiž viazaný návrhom účastníkov (§ 40). Súd teda o prípadnej zmene návrhu bude rozhodovať len v týchto konaniach. V konaniach, ktoré môžu začať aj ex offo, súd návrhom účastníkov viazaný nie je, preto súd ani nemusí o zmene návrhu rozhodovať. Výrok súdu sa totiž viaže na výsledky dokazovania a ich právne posúdenie, a nie je závislé od návrhu účastníka a od vymedzenia predmetu konania účastníkom. Inak povedané, návrh účastníka nedáva súdu v konaniach, ktoré môžu začať aj bez návrhu, hranice pre jeho rozhodovaciu činnosť (Smyčková, R., Števček, M., Tomašovič, M., Kotrecová, A. a kol., *Civilný mimosporový poriadok, Komentár*, Praha: C. H. Beck, 2017, s. 222 - 222). Konania vo veciach starostlivosti súdu o maloletých sú typicky konaniami, ktoré môže súd začať aj bez návrhu, a teda nie je viazaný návrhom účastníkov a nemusí rozhodnúť o zmene návrhu, ktorý bol podaný.

12. V danom prípade pokiaľ odvolací súd nerozhodol o eventuálnom návrhu matky o pozastavení účinnosti rozsudkov upravujúcich styk otca s maloletým a ponechaním úpravy styku na vôľu maloletého, nedopustil sa tak vady zmätočnosti, ani jej neodmietol spravodlivosť.

13. Pod prípustnosť dovolania v zmysle ust. § 420 písm. f) CSP je možné podriaďiť aj argumentáciu dovolateľky, ktorou vyjadrila nespokojnosť s výsledkami skutkových tvrdení a vykonaného dokazovania tak, ako ich hodnotili súdy nižšej inštancie ohľadne odmietania otca maloletým, ktoré má byť spôsobené nevhodným zaobchádzaním zo strany otca. Dovolací súd tu uvádza, že len samotné spochybňovanie správnosti skutkových zistení a vyhodnotenia dôkazov súdom, ako i sama polemika s rozhodnutím odvolacieho súdu alebo prosté spochybňovanie správnosti rozhodnutia odvolacieho súdu či kritika jeho prístupu zvoleného pri právnom posudzovaní veci, významovo nezodpovedajú kritériu uvedenému v § 420 písm. f) CSP (viď viaceré rozhodnutia dovolacieho súdu, napríklad sp. zn. 2Cdo/130/2011, 3Cdo/248/2011, 5Cdo/244/2011, 6Cdo/185/2011 a 7Cdo/38/2012).

14. Dovolaťka ďalej polemizovala so spôsobom hodnotenia znaleckého posudku A. V. G.D., A., podľa ktorého znalkyňa nekonštatovala, že by maloletý nevedel samostatne vyjadriť to, čo cíti a vníma a že by sa vo vzťahu k rodičom nechal manipulovať ich citmi. Dovolací súd k tejto námietke poznamenáva, že dovolanie nepredstavuje opravný prostriedok, ktorý by mal slúžiť na odstránenie nedostatkov pri ustálení skutkového stavu veci. Dovolací súd nemôže v dovolacom konaní formulovať nové skutkové závery a rovnako nie je oprávnený preskúmať správnosť a úplnosť skutkových zistení, už len z toho dôvodu, že nie je oprávnený prehodnocovať vykonané dôkazy, pretože (na rozdiel od súdu prvej inštancie a odvolacieho súdu) v dovolacom súde nemá možnosť vykonávať dokazovanie. Dovolaním sa preto nemožno úspešne domáhať revízie skutkových zistení urobených súdmi nižšej inštancie, ani prieskumu nimi vykonaného dokazovania. Inými slovami, na hodnotenie skutkových okolností a zisťovanie skutkového stavu sú teda povolané súdy prvej inštancie a druhej inštancie ako skutkové súdy, a nie dovolací súd, ktorý je v zmysle § 442 CSP viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil odvolací súd, a jeho prieskum skutkových zistení nespočíva v prehodnocovaní skutkového stavu, ale len v kontrole postupu súdu pri procese jeho zisťovania (porov. I. ÚS 6/2018). V rámci tejto kontroly dovolací súd síce má možnosť vyhodnotiť a posúdiť, či konanie nie je postihnuté rôznymi závažnými deficitmi v dokazovaní (tzv. opomenutý dôkaz, deformovaný dôkaz, porušenie zásady voľného hodnotenia dôkazov a pod) a či konajúci súdmi prijaté závery nie sú svojvoľné, neudržateľné alebo prijaté v zrejmom omyle, ktorý by poprel zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces, čím by mohlo dôjsť k vade zmätočnosti v zmysle § 420 písm. f) CSP, avšak dovolací súd tieto vady v prejednávanej veci nezistil.

15. Z vyššie uvedeného vyplýva, že zo strany súdu nedošlo k nesprávnemu procesnému postupu, ktorý by znemožnil dovolateľke, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že by došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, a preto dovolací súd konštatuje, že dovolateľkou uplatnený dovolací dôvod podľa § 420 písm. f) CSP neexistuje (nie je daný). Z uvedeného dôvodu preto v sumáre dovolanie dovolateľky podľa ustanovenia § 448 zamietol.

16. Dovolací súd žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov dovolacieho konania (§ 52 CMP). Dovolací súd návrhu otca na priznanie náhrady trov dovolacieho konania nevyhovel. Súd disponuje moderačným oprávnením v zmysle ust. § 55 CMP, podľa ktorého môže náhradu konania priznať, ak je to s ohľadom na okolnosti prípadu spravodlivé. Matka podaním návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia realizovala svoje právo na súdnu ochranu, a ako aj odvolací súd správne konštatoval, vydanie zamietajúceho rozhodnutia o návrhu nemôže samo osebe ísť na ujmu matky.

17. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.